

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS BAMIDBAR • MAAMAR 11

וספרתם לכם ממחרת השבת וגו' תספרו חמשים יום

“Y contarán para ustedes desde
el día siguiente al Shabat”

DEDICADO EN HONOR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

El padre del Rebe, Reb Levi Itzjak

LikuteiTorah.com

LA PARASHÁ JASÍDICA

likuteitorah.com/es/likutei-torah/bamidbar/11/

1 וספרתם לכם ממחרת השבת וגוי תספרו חמשים יום. להבין כ"ז [כל זה] וכי חמשים יום סופרים והלא אין סופרים כי אם מ"ט יום (וע' מזה בתוספות במנחות פרק רבי ישמעאל דס"ה ע"ב).

“Y contarán para ustedes desde el día siguiente al Shabat”, etc., “contarán cincuenta días”. Para comprender todo esto: ¿acaso contamos cincuenta días? ¡Ciertamente contamos solo cuarenta y nueve días! (Véase al respecto Tosafot en Menajot, capítulo Rabí Ishmael, folio 65b.)

גם להבין פ"י הספירה היום יום אחד לעומר היום שני ימים לעומר וכ"י שהם שבוע אחד וכן שני שבועות וכ"י וכן כולם.

También hay que comprender el significado de la Cuenta: “Hoy es un día del Ómer”, “Hoy son dos días del Ómer”, etc., “que son una semana”; y de igual modo, “dos semanas”, etc., y así con todas ellas.

ולכאורה כך היה ראוי לומר היום יום ראשון לעומר היום יום שני לעומר היום יום שלישי כו'.

Y, aparentemente, habría sido apropiado decir así: “Hoy es el primer día del Ómer”, “Hoy es el segundo día del Ómer”, “Hoy es el tercer día”, etc.

הנה ענין הספירה כי בפסח היו מקריבים העומר משעורים שהוא ראשית קצירכם בזמן ההוא ושתי הלחם מחטים בשבועות שהוא זמן בכורי קציר חטים ומקציר שעורים עד קציר חטים צריך לספור.

Ahora bien, el asunto de la Cuenta es que en Pésaj ofrecían el Ómer de cebada, que era “lo primero de su cosecha” en esa época, y en Shavuot los Dos Panes de trigo, cuando es el tiempo de “las primicias de la cosecha de trigo”; y desde la cosecha de cebada hasta la cosecha de trigo hay que contar.

וביאור ענין זה הנה במרכבת יחזקאל כתיב ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה (עיי' מזה בזח"ג [בוהר חלק ג] פנחס דרכ"ט סע"א [סוף עמוד א] ודף רכ"ג סע"א [סוף עמוד א] ובת"ז [ובתיקוני זהר] תיקון נ"ו בתחלתו וסוף תיקון ה' ובעה"ק [ובעבודת הקודש] ח"ד פ"ט).

Y para explicar este asunto: en la Carroza de Yejezkel está escrito: “Y sus rostros y sus alas estaban separadas en lo alto”. (Véase al respecto Zóhar, Parte III, Pinjás, folio 229, final del lado a, y folio 223, final del lado a; y Tikkunei Zóhar, Tikkún 56, al comienzo, y al final del Tikkún 5; y Avodat Ha-Kódesh, Parte IV, capítulo 19.)

פִּי וְכַנְפֵיהֶם עָפִיפְתָם וְהִסְתַּלְקוּתָם לְמַעַלָּה לִיכַלֵּל בְּמִקּוֹרָם בְּאַהֲבָה וִירָאָה וְכִדְכַתִּיב אַחֲרַי ה' יִלְכוּ כְּאַרְיֵה יִשָּׂא.

El significado de “y sus alas” es su vuelo y su elevación hacia arriba, para quedar incluidas en su fuente, con amor y temor, como está escrito: “Tras Havaia caminarán; como un león rugirá”.

פִּי כְּאַרְיֵה שְׁבַמְרַכְבָּה שְׁשׂוֹאֵג וְהוֹמָה קָדוֹשׁ וְגוֹי וְכָל חִפְצוֹ וְכָל יִשְׁעוֹ לְהִתְכַּלֵּל וּלְהִתְבַּטֵּל בְּמִצִּיאוֹת וְכֵן שׁוֹר גּוֹעָה כּוֹי.

Es decir, “como un león”: el león de la Carroza, que ruge y clama: “Santo”, etc.; todo su deseo y toda su salvación consisten en quedar incluido y anulado en su [propia] existencia. Y del mismo modo, el buey muge, etc.

וְעַדִּיזִי נֹאמֵר וַיִּשְׁרְנָה הַפְּרוֹת כּוֹי הֶלֶךְ וּגְעוּ (בְּשִׁי'א [בְּשִׁעַר אֵין] סִי וִי בִ'), הוּא פָּנֵי שׁוֹר שְׁבַמְרַכְבָּה

Y en este sentido está dicho: “Y las vacas siguieron rectamente”, etc., “mugiendo mientras avanzaban” (I Samuel, capítulo 6, 2): este es el rostro del buey de la Carroza.

הֵנָּה בַּחֲיִי זֶה שֶׁל כְּנָפֵיהֶם הֵם פְּרוּדוֹת מִלְּמַעַלָּה כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי מִדְּרַגְתּוֹ שֶׁמִּדְּרַגַּת הָאֶחָד מוֹבְדֵלֶת וּמוֹפְרֶדֶת מִחֲבִירוֹ וְכִדְכַתִּיב פָּנֵי אַרְיֵה אֶל הַיָּמִין בְּאַהֲבָה הוּא מַחֲנֶה מִיכָּאֵל.

Ahora bien, este nivel de “sus alas” está “separado arriba”: cada uno según su rango, pues el rango de uno es distinto y está separado del de su compañero, como está escrito: “el rostro de un león a la derecha”: con amor; este es el campamento de Mijael.

2 וּפָנֵי שׁוֹר מַחֲנֶה גַבְרִיאֵל מִהֶשְׁמָאֵל בִּירָאָה. וּפָנֵי נֶשֶׁר הִיא מִדָּה מְמוּצָעֶת בַּחֲיִי רַחֲמָנוֹת כְּנֶשֶׁר יַעִיר קָנוֹ כּוֹי.

Y “el rostro de un buey”, el campamento de Gavriel, está “a la izquierda”, con temor. “El rostro de un águila” es un atributo intermedio, el nivel de la compasión: “Como un águila que despierta su nido”, etc.

וְעַל זֶה נֹאמֵר וְאַשָּׁא אֶתְכֶם עַל כְּנָפֵי נְשָׁרִים וְגוֹי כִּי מַחֲמַת שְׁהִיו יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בַּחוּמֵר וּבִלְבָּנִים בְּגִשְׁמִיּוֹת לֹא הָיוּ רְאוּיִם לְזִכּוֹת לְהַמְעִלָּה הַגְּדוֹלָה וַיִּתִּירָה שְׁזָכוּ בְּמִתֵּן תּוֹרָה פָּנִים בְּפָנִים דִּבֶּר ה' וְגוֹי

Y sobre esto se dice: “Y los llevé sobre alas de águilas”, etc. Pues, dado que Israel había estado en Egipto, entre el barro y los ladrillos, inmerso en la materialidad, no era digno de merecer la grande y sublime distinción que mereció en la Entrega de la Torá: “Havaia habló cara a cara”, etc.,

כִּי־אֵעִי־בְחֵי רַחֲמָנוֹת שֶׁהֵם כִּנְפֵי נִשְׁרִים שֶׁעִיִּז וְאֵבִיא אֶתְכֶם אֵלַי (וְעִמִּישׁ בְּפִי בִלָּק סִדִּיה מִי מִנֵּה עֶפֶר יַעֲקֹב).

sino únicamente por medio del nivel de la compasión, que son las “alas de águilas”, mediante las cuales “los traje a Mí”. (Y véase lo escrito en Parshat Balak, al final del discurso que comienza: “¿Quién contó el polvo de Yaakov?”.)

וְהַטַּעַם שֶׁכִּנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת הוּא מִפְּנֵי שֶׁכָּל שַׁפְעָם וְחֵיוֹתָם הוּא מִבְּחֵי מַלְי יְתִי וְכִדְכַתִּיב מִלְכוּתְךָ מִכָּעַל [מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים] הִמְרוּמִּז בְּאוֹת הֵי מִשְׁמוֹ יְתִי

Y la razón por la que sus alas están “separadas” es que todo su flujo y su fuerza vital provienen del nivel de Su Maljut (soberanía), bendito sea, como está escrito: “Tu soberanía es una soberanía sobre todos los mundos”, aludida en la letra hei de Su Nombre, bendito sea,

וְכִדְכַתִּיב בְּהִבְרָאָם בְּהִי בְרָאָם שֶׁהוּא בְּחֵי רוּחַ פִּיּוֹ יְתִי כִי וּבְרוּחַ פִּיּוֹ כָּל צְבָאָם כְּמוֹ, עַד־מִ הֵבֵל הַיּוֹצֵא מִן הַפֶּה

y como está escrito: “Cuando fueron creados” (behibaram): “Con [la letra] hei los creó”. Este es el nivel del “aliento de Su boca”, bendito sea, pues “con el aliento de Su boca [fue creado] todo su ejército”: como, a modo de analogía, el aliento que sale de la boca,

וְכַמֵּאֵמֶר בְּאַתָּא קְלִילָא דְלִית בֵּיה מִשְׁשָׁא וְהִי זֵו הוּא בְּחֵי הֵי מוֹצְאוֹת הַפֶּה דְהֵינּוּ כְּמוֹ שֶׁהֵבֵל הַדִּיבּוֹר מִתְחַלֵּק לְהֵי

y como dice la expresión: “con una letra ligera, que no tiene sustancia”. Y esta hei es el nivel de los cinco puntos de articulación de la boca; es decir, así como el aliento del habla se divide en cinco

מוֹצְאוֹת עַד־מִ כֵּךְ בְּחֵי רוּחַ פִּיּוֹ יְתִי מִתְחַלֵּק לְהֵיוֹת מִדְּרָגוֹת חִלּוּקוֹת וּמוֹבְדָלוֹת זֵו מִזֵּו דִּי מַחֲנוֹת שְׂכִינָה מַחֲנֵה מִיכָאֵל פְּנֵי אֲרִיָּה כֹי כִנְגַד דִּי מוֹצְאוֹת.

puntos de articulación, a modo de analogía, así también el nivel del “aliento de Su boca”, bendito sea, se divide y da lugar a niveles separados y distintos entre sí: los cuatro campamentos de la She-jiná (Presencia Divina), el campamento de Mijael, “el rostro de un león”, etc., correspondientes a cuatro puntos de articulación.

3 ומוצא הה' הוא בחי' גיכ"ק מוצא החיך בחי' עושה שלום במרומיו כי מיכאל שר של מים וגבריאל שר של אש ואין המים מכבים כו'

Y el quinto punto de articulación corresponde al nivel de [las letras] guímel, yud, kaf, kuf, la articulación del paladar, el nivel de “Él hace la paz en Sus alturas”; pues Mijael es el príncipe del agua y Gavriel el príncipe del fuego, y el agua no apaga, etc.,

מפני השפעה הכללית שבהם ממקור חוצבם אשר לבחינה זו כולם כאחד עונים באימה ואומרים קדוש כו'.

debido al flujo general que hay en ellos desde la fuente de la que fueron tallados, de modo que, en este nivel, todos responden juntos con temor y dicen: “Santo”, etc.

וזהו בוערות כמראה הלפידים היא מתהלכת בין החיות כו' פי' היא מתהלכ' [מתהלכת] ה' מתהלכ' [מתהלכת] דהיינו לפי שנמשך בהם השפעת בחי' הה' לפיכך בוערים ואומרים קדוש.

Y esto es [lo que significa] “ardiendo como la apariencia de antorchas; se mueve entre las Jayot”, etc. El significado es: “ella (hi) se mueve”: la hei se mueve. Es decir, como el flujo del nivel de la hei se extiende dentro de ellos, arden y dicen: “Santo”.

(ו"ל [וזה לשונו] הזהר בראשית דמ"א ע"ב היא מתהלכת מאן היא דא רוחא קדישא אתר דנפקו מינה ואיהי נהיר לון והיינו בחי' מלכות שהיא בחי' ה' דשם הוי')

(Y estas son las palabras del Zohar, Bereshit, folio 41b: “‘Se mueve’: ¿quién es ‘ella’? Es el espíritu santo (ruja kadisha), el lugar del que salieron y que brilla para ellas”. Y este es el nivel de Maljut (soberanía), que es el nivel de la hei del Nombre Havaíá.

אך פי' רוחא קדישא היינו כדאיתא בפרדס ערך רוח שהמלי' נקרא רוח הקדש כשמקבלת מחכמה שהיא נקי' קדש ולכן בחי' זו היא גיכ"ק מוצא החיך שהוא נמשך מבחי' חכמה כמבואר בסמוך),

Pero el significado de “espíritu santo” es como se encuentra en el Pardés, bajo la entrada “Ruaj”: que Maljut es llamada ruaj hakodesh (espíritu santo) cuando recibe de Jojmá (sabiduría), que es llamada kodesh (santa); por eso, este nivel es [el de] guímel, yud, kaf, kuf, la articulación del paladar, que se extiende desde el nivel de Jojmá, como se explicará en breve.)

והמשכה והשפעה זו נרמזת במלת ופניהם שיש עליו טעם זקף גדול שהוא הפסק מאמר להפסיק בין ופניהם לוכנפיהם כמ"ש רש"י [רבי שלמה יצחקי] לומר שפניהם פי' פנימיותם אינם פרודות

Y esta extensión y flujo están aludidos en la palabra “ufneihem” (“y sus rostros”), que lleva el signo de cantilación zakef gadol, una pausa en la frase que separa “y sus rostros” de “y sus alas”, como escribe Rashi; esto quiere decir que sus rostros, es decir, su dimensión interior (pnimut), no están separados

כמו כנפיהם, שפנימיותם הוא בחי' גיכ"ק מוצא החיך כי חכו ממתקים כתיב ששם הוא בחי' המתקות והטעמים

como lo están sus alas; pues su dimensión interior corresponde al nivel de guímel, yud, kaf, kuf, la articulación del paladar, porque está escrito: “Su paladar es dulzura”; allí se encuentran el nivel de la dulzura y los sabores (te'amim),

כי חיך אוכל יטעם שהוא בחי' חכמה כו', ולפי שהשפעת אהבה ויראה הנמשך להם להיות כגחלי אש בוערות ולומר קדוש וברוך וימלוך כו'

pues “el paladar prueba el alimento”, lo cual corresponde al nivel de Jojmá, etc. Y puesto que el flujo de amor y temor que se extiende hacia ellos los hace ser “como brasas ardientes de fuego” y decir “Santo”, “Bendito” y “Reinará”, etc.,

הוא מבחי' ה' זו שהוא עלמא דאתגליא דהיינו מחמת השגתם באור א"ס ב"ה הנמשך בעלמא דאתגליא ושהוא ממכ"ע [ממלא כל עלמין] וסוכ"ע כו'.

proviene del nivel de esta hei, que es el mundo revelado (alma de'isgalya), es decir, en virtud de su comprensión de la Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito sea, que se extiende al mundo revelado, y de que es la luz que llena todos los mundos (memalé kol almin) y la luz que circunda todos los mundos (sovev kol almin), etc.

ולכן גם אהבתם ויראתם הוא בהתגלות ובתשוקה מורגשת. וכמ"ש מראיהם כגחלי אש בוערות כו' כלומר כגחלי אש אשר האש עודנה קשורה בגחלת ומתלהטת בו.

Por eso, también su amor y temor se manifiestan abiertamente y con un anhelo que sienten. Como está escrito: “Su aspecto es como brasas encendidas de fuego”, etc.; es decir, como brasas en las que el fuego sigue unido a la brasa y arde en ella.

(ועיין מזה ברבות בהעלותך פט"ו [פרק ט"ו / פרשה ט"ו] דרס"ג ע"ד ובשה"ש [ובשיר השירים] רבה ר"פ צאינה וראינה ובזהר ח"ג [חלק ג'] פ' צו ד' א' ב' ובת"ז [ובתיקוני זוהר] ד"ג סע"ב [סוף עמוד ב] ד' ב' ועמ"ש מענין אש בד"ה בפ' נסכים)

(Véase sobre esto en Rabbos, Behaalosecha, capítulo 15, folio 263, columna d; y en Shir HaShirim Rabbah, al comienzo de [la sección] “Salgan y contemplen”; y en el Zohar, Parte III, Parshas Tzav, folio 4, lados a y b; y en Tikkunei Zohar, folio 3, final del lado b, [y folio] 4b; y véase lo escrito acerca del fuego en el discurso sobre el pasaje de las libaciones.)

וזהו ענין שרפים עומדים ממעל לו פ"י ממעל כלומר במקום פתוח לרוחה דהיינו בגילוי עוז ותעצומות האהבה וכן בפרות שנשאו את הארון בימי דוד כתי' [כתיב] וישרנה הפרות כו'

Este es el significado de “los Serafim están de pie por encima de Él”: “por encima” quiere decir en un lugar amplio y abierto; es decir, con una manifestación de la fuerza y la intensidad del amor. Del mismo modo, acerca de las vacas que llevaron el Arca en los días de David está escrito: “Y las vacas siguieron derecho”, etc.

הלוך וגעו מפני שנשאו את הארון שהוא בחי' עלמא דאתגליא נשפע עליהם שפע אלקי להיות משוררות וגועות וכו'

“mugiendo mientras avanzaban”: como llevaron el Arca, que corresponde al nivel del mundo revelado, se les otorgó un flujo divino, de modo que cantaban y mugían, etc.

(עיין ברבות וירא ס"פ נ"ד ובפרק אין מעמידין דכ"ד ב' ובזח"א [ובזהר חלק א] פ' חיי שרה דקכ"ג ובפ' תרומה דקל"ח א'):

(Véase en Rabbos, Vayera, final del capítulo 54; y en el capítulo Ein Ma'amidin, folio 24b; y en el Zohar, Parte I, Parshas Chayei Sarah, folio 123; y en Parshas Terumah, folio 138a.)

4 ב והנה השפעה והמשכה זו שנמשכת במלאכים להיות אריה שואג ושור גועה ולהיות בוערים כו' ועונים ואומרים קדוש כו'

2. Ahora bien, este flujo y esta extensión que se extienden a los ángeles, de modo que el león ruge y el buey muge, que arden, etc., y responden y dicen: “Santo”, etc.,

נקרא בשם שעורה כי שעורה הוא מאכל בהמה פי' מאכל והשפעת המלאכים הנקראים בשם בהמות וחיות פני אריה פני שור כו'

se llama seorá (cebada), pues la cebada es alimento para los animales; es decir, es el alimento y el flujo de los ángeles, que son llamados “bestias” y “seres vivientes” (jayot): el rostro de un león, el rostro de un buey, etc.

ונקרא שעורה על שם שעור ה' פי' שיעור ומדה הנמשך מבחי' ה' (ועמ"ש בענין בה"א [בית הלל אומרים] נברא העוה"ז בד"ה ראו כי ה' נתן לכם השבת)

Y se llama seorá por la expresión shiur hei (la medida de la hei); es decir, la medida y el límite que se extienden desde el nivel de la hei. (Y véase lo escrito sobre el tema de “con la hei fue creado este mundo” en el discurso que comienza: “Vean que Havaiá les ha dado el Shabat”).

והיינו בחינת היא מתהלכת בין החיות להיות בוערים ולהיות מראיהם כגחלי אש ונמשך בשיעור ומדה להתחלק לדי' מחנות השכינה לכל אחד במדרגתו ולהיות מדרגת האחד מובדל ומופרד מחבירו

Esto es el nivel de “ella se mueve entre los Jayot”, para que ardan y para que “su aspecto sea como brasas de fuego”; y se extiende en una medida y un límite, para dividirse en los cuatro campamentos de la Shejiná (la Presencia Divina), a cada uno según su rango, de modo que el rango de uno sea distinto y separado del de su compañero.

וכן מדרגת כל אחד ואחד היא נקצבת במדה שנמדד לו מששת ימי בראשית שלכן נקראו המלאכים עומדים שעומדים כל ימיהם במדרגה אחת בלי שום גירעון ותוספת ובלי שום שינוי.

Asimismo, el rango de cada uno está fijado según la medida que le fue asignada desde los seis días de la Creación. Por eso los ángeles son llamados “los que están de pie”, pues todos sus días permanecen en un mismo rango, sin disminución ni aumento y sin cambio alguno.

ושעורה בשין שמאלית כתיב מלשון וסביביו נשערה מאד וקדמונים אחזו שער (איוב י"ח כ' [כתב]) ודומיהם שהוא ענין רעדה כי וגבורתך ידברו וזעים וחלים מחיל כסא וכו'

Y seorá se escribe con una sin, de la expresión “y a su alrededor hay una gran tormenta (nísará)” y “los que vinieron antes quedaron aterrorizados (saar)” (Job 18:20), y otras expresiones semejantes, que aluden al temblor; pues “hablan de Tu poder” y “tiemblan y se estremecen por el temor del Trono”, etc.

(ועמ"ש עוד מענין שער בשמאל ושער רישיה ושער בימין זה השער בפי' שלח בפי' ציצית ע"פ אני כו', ומזה יובן גם כאן שאח"כ בימי ספירת העומר ממשיכים מ"ט שערי בינה הוא שער בימין בחינת חסדים כו').

(Y véase además lo escrito sobre sear con la sin a la izquierda, "y el cabello (sear) de Su cabeza", y shaar con la shin a la derecha, "esta es la puerta (shaar)", en Parashat Shelaj, sobre el pasaje de los tzitzit, en el versículo "Yo...", etc. De esto se comprenderá también aquí que después, durante los días de la Cuenta del Ómer, se extienden los cuarenta y nueve portales (shaarei) de Biná (entendimiento), que es shaar con la shin a la derecha, el nivel de los jasadim (bondades), etc.)

והנה השפעת והמשכת בחינת שעורה הנ"ל במלאכים תלויה בעבודת ישראל למטה שבזמן שבית המקדש היה קיים היו מקריבים עומר השעורים והניף הכהן את העומר ובאתערותא דלתתא

Ahora bien, el flujo y la extensión del nivel de la cebada mencionado antes a los ángeles dependen del servicio de Israel abajo. Pues cuando el Santo Templo estaba en pie, ofrecían el Ómer de cebada y el kohén mecía el Ómer; y mediante el despertar desde abajo

אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] הוא חסד עליון שע"י הארת בחינת חסד עליון מלמעלה מאור א"ס ב"ה נעשה העלאת בחי' עומר היא בחינת עלמא דאתגליא ומקטיר הקומץ באש של מעלה כו',

[se produce] un despertar desde arriba, que es el Jésed supremo: mediante la iluminación del nivel del Jésed supremo desde arriba, desde la Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito sea, se eleva el nivel del Omer, que es el nivel del mundo revelado, y se quema el puñado en el fuego de lo Alto, etc.;

ועי"ז נשפע בחי' השעורה להיות מאכל בהמה במלאכים שיהיה להם בחינת בוערים כמראה הלפידים ולהיות שואגים קדוש וברוך וימלוך כו'.

y mediante esto desciende el nivel de la cebada para ser alimento de animales para los ángeles, de modo que tengan la cualidad de "arder como la apariencia de antorchas" y bramen "Santo", "Bendito" y "Reinará", etc.

ולכן העומר בא מתרומת הלשכה שהיה לכל ישראל חלק בו להיות השפעה זו ע"י כל ישראל

Por eso, el Omer provenía de la terumat halishká (la contribución a la cámara del Templo), en la que todo Israel tenía una parte, para que este flujo se produjera por medio de todo Israel.

כי קדש ישראל לה' ראשית תבואתה (בירמיה סימן ב' ג') ופירש"י [ופירש רש"י] ות"י [ותרגום יונתן] שם קדש היינו תרומה ראשית תבואתה זהו העומר והיינו

Pues “Israel es santo para Havaíá, las primicias de Su cosecha” (en Yirmiyahu, capítulo 2:3); y allí Rashi y el Targum Yonatán explican: “santo” significa terumá; “las primicias de Su cosecha” es el Omer. Y esto es

כי עצם נפש האלקית היא בחינת תרומה (כמ"ש ברבות פ' בראשית ר"פ י"ד ע"פ וייצר כו')

porque la esencia misma del alma divina es el nivel de la terumá (como está escrito en los Rabot, Parshat Bereshit, al comienzo del capítulo 14, sobre el versículo “Y formó”, etc.),

וגם כי תרומה גדולה ניטלת באומד ובמחשבה כמ"ש במשנה פ"ק [פרק קמא] דתרומות מ"ז ובגמרא פ"ק [פרק קמא] דגיטין (דל"א א') והוא ענין נשמות עלה במחשבה,

y también porque la terumá grande se separa mediante una estimación y mediante el pensamiento, como se afirma en la Mishná, capítulo 1 de Terumot, mishná 7, y en la Guemará, capítulo 1 de Gittin (folio 31a); y este es el concepto de que “las almas surgieron en el pensamiento”.

אך יש בה ג"כ מבחינת ראשית תבואתה עומר שעורים מאכל בהמה ע"ד מ"ש אדם ובהמה תושיע הוי' ופי' בגמרא פ"ק [פרק קמא] דחולין (דף ה' ע"ב)

Sin embargo, también hay en ella [algo] del nivel de “las primicias de Su cosecha”: el Omer de cebada, alimento de animales, conforme a lo escrito: “Al hombre y a la bestia salvas, Havaíá”, que la Guemará, en el capítulo 1 de Julín (folio 5b), explica así:

שמשמים את עצמם כבהמה דכאי רוח ועוד כמ"ש לקמן דבתחלה נמשך הנפש מבחינת אופנים מסטרא דבעירו דכיא כו' ולזאת

que se hacen como una bestia, abatidos de espíritu. Además, como está escrito más adelante, al principio el alma es atraída del nivel de los Ofanim, “del lado del animal puro”, etc. Y por eso

הנה בחי' נפש האלהי' [האלקים] שבישראל הוא בחינת ראשית ההמשכה שעל ידה נמשך בחינת התבואה והשעורים הנ"ל לעולם המלאכים בתוספת אור וגילוי זיו המתחדש מדי שנה בכל פסח כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] בפסח על התבואה

el nivel del alma divina en Israel es el nivel del comienzo de la emanación, mediante el cual el nivel de los cereales y la cebada mencionados anteriormente se hace descender al mundo de los ángeles, con un agregado de luz y una revelación de resplandor que se renueva cada año, en cada Pésaj, como dijeron nuestros Sabios, de bendita memoria: “En Pésaj, por los cereales”.

(ועיין בזח"א [בזהר חלק א] ויחי דרכ"ו ע"ב בפ"י תבואתה בה"א [בית הלל אומרים]. ועי' מק"מ [מקדש מלך] שם) ומתוספת וריבוי גילוי אור והזיו שבעולם המלאכים נמשך ומשתלשל למטה מטה לנפש הבהמית שבישראל (ועיין לקמן סוף הדיבור) שתתהפך מחשוכא לנהורא וכו'

(Y véase el Zohar, parte I, Vayeji, folio 226b, sobre la explicación de "tevu'asah" («Su cosecha»), escrito con una hei; y véase allí el Mikdash Melej). Y del agregado y el aumento de la revelación de luz y resplandor en el mundo de los ángeles, [la luz] se hace descender y descende en una cadena cada vez más abajo, hasta el alma animal en Israel (y véase más adelante, al final del discurso), para que se transforme de oscuridad en luz, etc.,

דהיינו לשבע מדות הקדושות שממשיכים בז' שבועות ימי הספירה וכל אחד כלולה מז' כו' (וכמ"ש לקמן):

es decir, en los siete atributos santos (midot), que hacemos descender durante las siete semanas de los días de la Cuenta, cada uno de los cuales comprende siete, etc. (como está escrito más adelante).

5 ג והנה כל זה הוא כחינת שעורה שמתגלה בפסח ראשית קצירכם שהוא ענין השגת הנפש בחי' גילוי אור א"ס ב"ה בעלמא דאתגליא איך הוא ממכ"ע [ממלא כל עלמין] וסכ"ע [וסוכב כל עלמין] וכו' לכל נפש כפי אשר תוכל שאת השגתה.

3. Ahora bien, todo esto corresponde al nivel de la cebada, que se revela en Pésaj, “el comienzo de su cosecha”: es decir, la comprensión del alma del nivel de la revelación de la Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito sea, en el mundo manifiesto: cómo llena todos los mundos (memalé kol almin) y circunda todos los mundos (sovev kol almin), etc., para cada alma según cuánto pueda soportar comprender,

כאשר יעמיק האדם בדעתו ויתבונן בגדולתו ית' כל חד לפום שעורא דיליה (ועי' בפ"י קצירה במא"א [במאורי אור] אות ק' סל"ב ועמ"ש בד"ה והי' [והיה] מספר בניי [בני ישראל] לידת המוחין כו').

cuando la persona profundiza con su mente y contempla Su grandeza, bendito sea, “cada uno según su propia medida (shiurá)”. (Véase también la explicación de ketzirá —cosecha— en Me'orei Or, letra kuf, sección 32; y véase lo escrito en el discurso que comienza “Y el número de los hijos de Israel será”, acerca del nacimiento del intelecto (mojin), etc.)

אך בשבועות הוא גילוי בחינת חטה שהוא גילוי מה שלמעלה מהדעת והשגה וכמארו"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] עץ הדעת חטה היתה שאין התינוק יודע לקרות אבא עד שיטעום כו'

Pero en Shavuot se revela el nivel del trigo, que es la revelación de aquello que está por encima del conocimiento (Daat) y la comprensión, como dijeron nuestros Sabios, de bendita memoria: “El Árbol del Conocimiento era de trigo”, pues “el bebé no sabe cómo llamar ‘Aba’ (padre) hasta que prueba”, etc.

שידיעת התינוק שקורא אבא ואימא אינה ידיעה נגלית בהשגה והבנה המושכלת בטעם מושג ומובן שהרי אינו יודע איך הוא אביו ולמה צריך לאהוב אותו

Pues el conocimiento del bebé, cuando llama “Aba” e “Ima”, no es un conocimiento manifiesto, basado en la comprensión y el entendimiento intelectual de una razón que pueda captar y entender; en efecto, no sabe de qué manera él es su padre ni por qué debe amarlo.

אלא שקורא אבא מפני שנפשו קשורה בנפש אביו בלי שום טעם ודעת ולא עוד אלא שההתקשרות ההוא חזק מאד שיש לו געגועים אחר אביו וקשה עליו פרידתו עד שגועה בבכיה ונותן את נפשו ממש בבכיותו.

Más bien, llama “Aba” porque su alma está unida al alma de su padre, sin razón ni conocimiento alguno. Más aún, ese vínculo es muy fuerte: añora a su padre y le resulta difícil separarse de él, hasta que rompe en llanto y entrega literalmente toda su alma al llorar.

6 והיינו מפני שהדעת ההוא שנתחדש בתינוק מחמת החטה הוא ענין גילוי הדעת הנעלם שלמעלה מעלה מן הדעת המושג והמובן ולכן ההתקשרות שלו חזקה מאד עד מיצוי הנפש ממש,

Esto se debe a que ese conocimiento (daat) que se forma en el bebé gracias al trigo es una revelación del conocimiento oculto, muy, muy por encima del conocimiento que puede captarse y comprenderse; por eso, su vínculo es muy fuerte, hasta llegar a la verdadera entrega del alma.

כי אהבה זו נפלאה מאד מכאשר תוכל הנפש שאת השגתה ואין כח בנפש לכלוא את הרוח האהבה שיסודתה ושרשה שממנה לוקחה הוא הדעת הנעל' [הנעלם] שהוא עליון וגבוה מהדעת המתפשט בכחות הנפש והשגתה

Pues este amor es sumamente maravilloso, más de lo que el alma puede soportar comprender, y el alma no tiene fuerza para contener el espíritu de ese amor, cuyo fundamento y raíz, de donde procede, es el conocimiento oculto, superior y más elevado que el conocimiento que se extiende por las facultades del alma y su comprensión;

אלא הוא גילוי בחינת ההעלם עצמו להיות ביטול כחות הנפש שתהא הנפש נכספה וגם כלתה כו'

sino que es una revelación del nivel de lo oculto mismo, que hace que las facultades del alma se autoanulen (bitul), de modo que el alma “anhele y también desfallezca”, etcétera.

(ועמ"ש מענין פי' מוחין דאבא שלמעלה מדעת המושג בד"ה להבין מ"ש בהגדה מצה זו כו').

(Y véase lo escrito acerca del significado del intelecto (mojin) de Aba, que está por encima del conocimiento que puede captarse, en el discurso que comienza: “Para comprender lo que está escrito en la Hagadá: ‘Esta matzá...’”, etcétera).

והנה ככל הדברים האלה וככל המשל הזה כך הוא ענין גילוי בחי' חטה בשבועות ע"י מתן תורה שעל כל דבור פרחו נשמתן

Ahora bien, conforme a todo lo dicho y a toda esta analogía, así es también la revelación del nivel del trigo en Shavuot, por medio de la entrega de la Torá, cuando “con cada enunciado sus almas volaron”;

והיינו בחי' מסירת נפש למסור נפשו באחד מחמת גילוי בחי' אנכי מי שאנכי הוא בחי' עצמותו ומהותו שאינו בגדר תפיסא והשגה כלל דלית מחשבה תפיסא ביי' [ביה] כלל.

es decir, el nivel del autosacrificio (mesirut néfesh): entregar el alma al proclamar [la palabra] “Uno”, a raíz de la revelación del nivel de “Yo (Anojí), Quien soy Yo”, que es el nivel de Su esencia y ser, que no está en absoluto dentro de los límites de la captación y la comprensión, pues “ningún pensamiento puede captarlo” en absoluto.

7 ובזה יובן מ"ש אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים. ולכאורה אין זה שבח ומעלה כ"כ [כל כך] לפני המקום שהיה הוצאת יש מיש.

Con esto podemos entender lo que está escrito: “Yo soy Havaíá, tu D'os, que te saqué de la tierra de Egipto”. A primera vista, esto no constituye un elogio y una distinción tan grandes ante el Omnipresente, pues fue sacar algo de algo.

והלא גדלה מעלתו אשר עשה שמים וארץ שבריא אתם הוא יש מאין וגם שמים לרום וארץ לעומק וכו'.

¿Acaso no es mayor Su distinción por haber hecho el cielo y la tierra, cuya creación fue algo de la nada, y también “los cielos para la altura y la tierra para la profundidad”, etc.?

אך יובן עם הנ"ל כי הנה מצרים למעלה הוא מצר ים דהיינו מה שים החכמה הוא בבחי' מצר וגבול בגדר השגת הנבראים בגדולתו ית' והיינו בגילוי זיו והארתו הודו על ארץ ושמים כו'.

Pero esto se entenderá a la luz de lo dicho anteriormente. Pues, en lo Alto, Mitzráim (Egipto) es meitzar yam (el estrecho del mar): es decir, el mar de Jojmá (sabiduría) se encuentra en un estado de estrechez y límite, dentro de lo que los seres creados pueden comprender de Su grandeza, bendito sea; y esto se refiere a la revelación de Su resplandor y de Su luz: "Su majestad está sobre la tierra y el cielo", etc.:

איך שהוא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין וכו', אבל בהתגלות אנכי מי שאנכי הרי הוצאתיך מארץ מצרים למעלה מעלה מגדר ההשגה

cómo Él llena todos los mundos (memalé kol almin) y circunda todos los mundos (sovev kol almin), etc. Pero, con la revelación de "Yo, Quien soy", entonces "te saqué de la tierra de Egipto": muy, muy por encima de los límites de la comprensión.

וכן יש בחי' מצרים למטה כשהאדם בבחי' מצר וגבול כל אחד לפי מה שהוא נתון בתוך מאסר הגוף המגבילו שלא לצאת חוץ לגדרו וגבולו.

Del mismo modo, también hay un nivel de Mitzráim abajo: cuando la persona se encuentra en un estado de estrechez y límite, cada uno según su condición, encerrado en la prisión del cuerpo, que lo restringe para que no salga más allá de sus límites.

משא"כ בהגלות נגלות בנפשו בחי' אנכי מי שאנכי אזי תכסוף ותכלה אליו לצאת מנרתיקה הוא מאסר הגוף במסירת נפש ממש למסור נפשו באחד וזהו מעלת ומדרגת בעל תשובה כו'.

Pero cuando el nivel de "Yo, Quien soy" se revela realmente en su alma, esta entonces ansía y anhela a Él, para salir de su envoltura —que es la prisión del cuerpo— mediante un autosacrificio auténtico, entregando su alma en la palabra "Uno"; y esta es la distinción y el rango del baal teshuvá (quien retorna), etc.

8 ולכן במתן תורה היו רואים את הנשמע ושומעין את הנראה דהיינו מה שהיה בבחי' שמיעה מרחוק

Por eso, en la Entrega de la Torá, "vieron lo que se oye y oyeron lo que se ve"; es decir, aquello que había estado en el nivel de oír desde lejos,

שהוא בחי' ההעלם בא לידי גילוי וראיה ומה שהיה בבחי' ראיה והשגה נסתלק למקורו לבחי' ההעלם בחינת שמיעה לפי שאז היה גילוי ההעלם עצמו כנ"ל (ועמ"ש בד"ה וידעת היום בענין שלום שלום לרחוק ולקרוב).

que es el nivel de lo oculto, llegó a revelarse y a ser visto; y aquello que había estado en el nivel de la visión y la comprensión se retiró a su fuente, al nivel de lo oculto, el nivel de oír; pues entonces se reveló lo oculto mismo, como se mencionó antes. (Y véase lo escrito en el discurso que comienza "Y sabrás este día", sobre el tema de "Paz, paz, para el lejano y para el cercano".)

והנה בחי' ומדרגה זו נמשכה לישראל במתן תורה שנתינת התורה היא גילוי בחי' זו שהתורה והמצות הם נמשכין מאור א"ס ב"ה עצמו ממש מבחי' ההעלם

Ahora bien, este nivel y grado se transmitió a Israel en la Entrega de la Torá, pues la entrega de la Torá es la revelación de este nivel: la Torá y las mitzvot proceden de la Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito sea, misma, verdaderamente, del nivel de lo oculto

עצמו שלמעלה מעלה מבחי' הארה שבירידת המדרגות וסדר ההשתלשלות בעלמא דאתגלייא כי התורה והמצות עליהם נאמר אם בחקותי תלכו בחי' אותיות שבחקיקה כו' כמ"ש במ"א.

mismo, que está muy, muy por encima del nivel de la irradiación presente en el descenso de los niveles y en el orden de la cadena descendente de los mundos (hishtalshelut), en el mundo revelado. Pues sobre la Torá y las mitzvot se dice: "Si andan en Mis estatutos" (bejukotai), el nivel de las letras grabadas (jakiká), etc., como se explica en otro lugar.

הגם שמלובשים בענינים גשמיים מ"מ הרי אור א"ס ב"ה עצמו מלובש בהם כמו עד"מ הנשמה שמתלבשת בגוף וכח הראיה שבמוח מלובש בעין וכח השמיעה המלובש באזן גשמי שהעין והאזן עם היותם

Aunque están revestidas de asuntos físicos, no obstante, la Luz Infinita, bendito sea, misma está revestida en ellas; como, a modo de analogía, el alma que se reviste en el cuerpo, y la facultad de la visión del cerebro, que está revestida en el ojo, y la facultad de oír, que está revestida en el oído físico: pues el ojo y el oído, aunque son

גשמים נעשים כלים להיות פועל בהם כח הראיה והשמיעה שבמוח לצאת מן ההעלם אל הגילוי כך התורה והמצוות הם בחי' כלים לאור אי"ס ב"ה המלוכש בהם שבהם ועל ידם מתגלה אור אי"ס ב"ה בגילוי ממש.

físicos, se convierten en vasijas para que la facultad de la visión y la audición del cerebro actúe en ellos y pase de lo oculto a lo revelado. Así, la Torá y las mitzvot son vasijas para la Luz Infinita, bendito sea, que está revestida en ellas, de modo que en ellas y por medio de ellas la Luz Infinita, bendito sea, se revela de manera efectiva.

9 וזהו בחי' שתי הלחם שהיו מקריבין מחטה בשבועות כי חטה היא בחי' כ"ב אתוון דאורייתא ושתי הלחם על שם הפסוק לכו לחמו בלחמי וגוי'

Y este es el nivel de los Dos Panes que se ofrecían de trigo en Shavuot, pues el trigo (jitá) corresponde a las veintidós letras de la Torá, y los Dos Panes reciben su nombre del versículo: "Vengan, coman (lajmu) de Mi pan (lajmi)", etc.

פ"י לחמו אתם לחם תורתכם בלחמי דוקא דהיינו להיות גילוי תורתו בחי' אנכי מי שאנכי.

Es decir, "lajmu": coman ustedes el pan de su Torá "de Mi pan", específicamente; esto significa que se revele Su Torá en el nivel de "Yo, Quien soy".

וכמ"ש והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך וגוי'. והיינו ע"י בחי' לכו. וכמ"ש אם בחקתי תלכו

Como está escrito: "Y estas palabras que Yo (Anoji) te ordeno", etc. Y esto se logra mediante el nivel de "Vengan" (leju). Como está escrito: "Si caminan (teleju) según Mis estatutos",

דהיינו להיות בבחי' הליכה מן המקום אשר עמד שם ולמסור נפשו באחד וכמ"ש שמע ישראל וגוי' ה' אחד. והיו הדברים וגוי':

es decir, alcanzar el nivel de caminar desde el lugar donde uno se encontraba y entregar su alma en [la palabra] "Uno", como está escrito: "Escucha, Israel, etc.: Havaíá es Uno. Y estas palabras serán", etc.

10 ד אך כדי להגיע למעלה ומדרגה זו להיות בחי' גילוי אנכי מי שאנכי בשבועות זמן מתן תורתנו צריך לספור ספירת העומר והוא שהכתוב אומר תספרו חמשים יום כי

4. Pero para alcanzar este nivel y grado, para que se revele el aspecto de «Yo, Quien Yo soy» en Shavuot, «el tiempo de la Entrega de nuestra Torá», es necesario contar la Cuenta del Ómer. Y esto es lo que dice el versículo: «contarán cincuenta días». Pues

הנה נ' שערי בינה שהוא ענין גילוי אור א"ס ב"ה להיות בחי' התכונות בגדולת א"ס ב"ה הם מ"ט בחינות והם מרומזים בפסוק לך ה' הגדולה וגו'

los cincuenta portales de Biná (entendimiento), que son la revelación de la Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito sea, para que haya contemplación de la grandeza del Infinito (Ein Sof), bendito sea, son cuarenta y nueve niveles, y están aludidos en el versículo: «Tuya, Havaia, es la grandeza», etc.,

שהם ז' מדות עליונות וכל אחד כלול מז' הרי מ"ט ושער החמשים הוא שער העליון הכולל כל הבחינות שבשער ההוא כלולים כל המ"ט בחינות והיו לאחדים באחדות אחד ואינן ענפין מתפרדין

que son los siete atributos superiores (midot), cada uno compuesto por siete; por lo tanto, suman cuarenta y nueve. Y el portal cincuenta es el portal supremo, que incluye todos los niveles: en ese portal están incluidos los cuarenta y nueve niveles, y «se vuelven uno» en una única unidad, y no son «ramas que se separan»

כמו למטה (וז"ל [וזה לשונן] הע"ח [העץ חיים] שער א"א פי"ד [פרק י"ד / פרשה י"ד] ויש שער נ' הכולל כל המ"ט כו' וכ"ה בהרמ"ז [בהרב משה זכות] פ' אמור בדף צ"ו ע"ב ובפ' פנחס בדף רנ"ג ע"א ובפ' בראשית בדף ח' ע"א בד"ה אודמנת למהוי.

como ocurre abajo. (Estas son las palabras de Etz Chaim, Sha'ar Arich Anpin, capítulo 14: «Y hay un portal cincuenta que incluye los cuarenta y nueve», etc. Y así también consta en el Ramaz, Parshas Emor, folio 96b, y Parshas Pinchas, folio 253a, y Parshas Bereishis, folio 8a, en el comentario que comienza «Izdamnas lemehevei».

וכן הוא ג"כ באריכות בפרדס שער השערים פ"ה) והשער ההוא הוא שער המחבר כל המ"ט שערים למקורן ושרשן במאצילן ב"ה

Y así también se explica extensamente en el Pardes, Sha'ar HaShe'arim, capítulo 5.) Y ese portal es el que une los cuarenta y nueve portales con su fuente y raíz en su Emanador, bendito sea,

כי בו ועל ידו נמשך גילוי בחי' אנכי מי שאנכי הוא בחי' עצמיות אור א"ס ב"ה לכל המ"ט שערים pues en él y por medio de él se hace descender la revelación del nivel de «Yo, Quien Yo soy», que es el nivel de la esencia misma de la Luz Infinita, bendito sea, a los cuarenta y nueve portales.

(ע' [עיינן] בפרדס שם פ"ז [פרק ז'] בשם הת"ז [התיקוני זוהר] והוא סוף תיקון כ"ב כ"ע [כתר עליון] איהו שלימו דחמשין שערי בינה כו' וכ"ה בע"ה [בעץ חיים] שם ועיין לעיל כפי יתרו בד"ה מראיהם ומעשיהם)

(Véase allí el Pardes, capítulo 7, en nombre del Tikkunei Zohar; aparece al final del Tikkun 22: «Kéter Elyon (la Corona Suprema) es la plenitud de los cincuenta portales de Biná», etc. Y así también consta en Etz Chaim, allí. Véase también más arriba, en Parshas Yisro, en el discurso que comienza «Su apariencia y su modo de obrar».)

ולכך כתיב תספרו חמשים יום להיות אחוזים בשער החמשים שבו ועל ידו יהיה גילוי אנכי וספירה זו היא המשכה למטה לבחי' עומר השעורים שיהא גילוי אנכי גם בבחי' עומר השעורים למטה.

Por eso está escrito: «contarán cincuenta días», para estar unidos al portal cincuenta, en el cual y por medio del cual se revelará «Yo» (Anoji). Y esta Cuenta es una extensión hacia abajo, al nivel del Ómer de cebada, para que «Yo» se revele también en el nivel del Ómer de cebada abajo.

כי הנה כל אדם יש לו נפש החיונית שהיא הבהמיות מבחי' בהמה וגם נפש אלהית כד אתיליד יהבין ליה נפשא מסטרא דבעירא דכיא זכה יתיר כו'

Pues bien, toda persona tiene un alma vital, cuya naturaleza es animal, del nivel de un animal; y también un alma divina: “Cuando nace, le dan un alma del lado del animal puro; si merece más”, etc.,

וכמ"ש בזהר ר"פ משפטים (דצ"ד ע"ב) ושפעה וחיותה מבחינת שעורים מאכל בהמה כו', וכדי שתהא גם נפשו הבהמית ברצונה ליכלל באחד ולמסור נפשו כו'

como está escrito en el Zóhar, al comienzo de Parshat Mishpatim (folio 94b); su flujo y su fuerza vital provienen del nivel de la cebada, alimento de los animales, etc. Y para que también su alma animal quiera incluirse en el Uno y entregar su alma, etc.,

ולאתהפכא חשוכא לנהורא צריך שיהיה גם בה גילוי בחי' אנכי כדי שעיי' תכסוף ותכלה אליו ית' בביטול מהותה כו'.

y para que la oscuridad se transforme en luz, también debe haber en ella una revelación del nivel de “Yo”, para que, por medio de esto, anhele y suspire por Él, bendito sea, con la anulación de su propio ser, etc.

11 והמשכה זו היא מעט מעט מתחלה יום אחד כו' ואח"כ אומרים שני ימים כו', הרי יש כאן שני ימים שנמשכו למטה ואין אומרים יום שני לפי שאין זו בחי' והמשכה מדרגה אחרת

Y esta continuación hacia abajo ocurre poco a poco: primero “un día”, etc., y después decimos “dos días”, etc. Así, aquí hay dos días que han sido atraídos hacia abajo; y no decimos “el segundo día”, porque no se trata de otro nivel, de la continuación hacia abajo de otro rango;

אלא הכל הוא המשכת בחי' ומדרגות שער החמשים הכולל ומיוחד במקורו רק שנמשך מעט מעט וכסופרין וממשיכין כל המ"ט בחי' ממילא מגיעין בשבועות לשער החמשים ונעשים חמשים יום בשבועות,

sino que todo ello es la continuación hacia abajo de los niveles y rangos de la quincuagésima puerta, que los incluye [a todos] y está unida a su fuente; solo que se atrae hacia abajo poco a poco. Y cuando contamos y atraemos hacia abajo los cuarenta y nueve niveles, llegamos naturalmente, en Shavuot, a la quincuagésima puerta, y se convierten en cincuenta días en Shavuot.

אך א"צ [אין צריך / אינו צריך] לספור ולהמשיך לעומר אלא מ"ט בחינות כדי לחבר ולקשר ענפין דמתפרדין למטה ולהעלותן ולקשרן למקורן ושרשן ולייחדן במאצילן ב"ה ע"י שער החמשים וכו':

Pero para el Omer solo es necesario contar y atraer hacia abajo cuarenta y nueve niveles, a fin de unir y vincular las “ramas que se separan” abajo, elevarlas y vincularlas a su fuente y raíz, y unir las con su Emanador, bendito sea, por medio de la quincuagésima puerta, etc.

12 ועוד יובן ענין ההפרש בין בחי' שעורה שעור ה' מוצאות הפה ובין בחי' חטה שהוא ג"כ כ"ב אותיות התורה שזהו ע"ד שנתבאר בד"ה

Y además se comprenderá la diferencia entre el nivel de la cebada, “shiur hei”, la medida de los cinco puntos de articulación de la boca, y el nivel del trigo, que también corresponde a las veintidós letras de la Torá: pues esto sigue la línea de lo explicado en el discurso que comienza

כי תשמע בקול בענין מפתחות החיצוניות ומפתחות הפנימיות ועמ"ל [ועיין מה שכתוב לעיל] בד"ה וארשתיך לי בענין חצר החיצונה וחצר הפנימית כו'

“Porque escucharás la voz”, acerca de las llaves exteriores y las llaves interiores; y véase lo escrito arriba, en el discurso que comienza “Y te desposaré conmigo”, acerca del patio exterior y el patio interior, etc.;

ע"ש ועמ"ש בד"ה אני ישנה בענין האותיות שאלוני על בני כוי והיינו מ"ש כאן שע"י בחינת חטה יודע לקרות אבא כוי:

véase allí. Y véase lo escrito en el discurso que comienza “Estoy dormida”, acerca de “las letras: pregúntame acerca de Mis hijos”, etc. Y esto es lo que se dice aquí: que mediante el nivel del trigo [el niño] aprende a decir “Abba”, etc.

LikuteiTorah.com
LA PARASHÁ JASÍDICA

Sobre esta edición

Esta edición contiene el texto hebreo y la traducción al español.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Nuestra traducción al español, hecha de nuestra traducción inglesa del hebreo, sin las notas de Kehot: CC BY 4.0.

Esta edición en su conjunto: CC BY-NC 4.0. Puede copiarse, imprimirse y compartirse libremente, citando a Kehot Publication Society y likuteitorah.com; no puede venderse. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

La traducción al español se hizo desde la edición en inglés de likuteitorah.com con ayuda de IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), con el hebreo al lado para cotejar; todavía no la revisó un editor humano. Coteja con el hebreo todo lo importante.

El Rebe pidió que los maamarim de la parashá de la semana, la «Parashá jasídica», se estudien durante esa semana, repartidos en sus siete días (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Por qué estudiarla y las brajot del Rebe: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Un proyecto gratuito y sin fines de lucro; aquí no se vende nada. Sin afiliación con Kehot, Sefaria ni la Biblioteca de Lubavitch. © likuteitorah.com

De likuteitorah.com/es/likutei-torah/bamidbar/11/

DEDICADO EN HONOR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

El padre del Rebe, Reb Leví Itzjak